

Arrest

nr. 209 988 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 juni 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 mei 2015 waarbij een aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 juli 2015 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 15 juli 2010 een asielaanvraag in die negatief wordt beoordeeld. Hij dient daarna nog asielaanvragen en verblijfsaanvragen in die telkens worden geweigerd. Zowel op 23 januari 2013 als op 29 mei 2013 maakt verzoeker het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op 13 juni 2014 wordt hem een inreisverbod betekend van drie jaar omdat hij niet aan de terugkeer-verplichting heeft voldaan. Het beroep hier tegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen op 19 november 2015 bij arrest nr. 156 685.

1.3. Op 4 september 2014 sluit verzoeker bij een notaris een samenlevingscontract af met zijn Belgische partner. Vanaf 9 september 2014 staan zij beiden op hetzelfde adres gedomicilieerd.

1.4. Op 27 november 2014 vraagt verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een Belg aan, in de hoedanigheid van wettelijke samenwonende partner in een duurzame en stabiele relatie. Hij legt daartoe bewijzen voor.

1.5. Op 2 december 2014 legt hij een verklaring van wettelijke samenwoning af met zijn Belgische partner. De registratie ervan wordt uitgesteld met oog op een onderzoek naar een mogelijke schijnrelatie. Aangezien de burgemeester van de verblijfplaats van verzoeker en zijn Belgische partner getuigt dat de relatie oprecht is, verleent de procureur des konings op 6 januari 2015 een positief advies zodat de verklaring van wettelijke samenwoning kan worden geregistreerd in de bevolkingsregisters.

1.6. Op 21 mei 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie hierover een beslissing waarvan verzoeker in kennis gesteld wordt op 27 mei 2015. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Betreft:

B.A., Nationaliteit Guinée, (...)

Overwegende dat u het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod (bijlage 13 sexies) genomen op 13.06.2014 en dat u betekend werd op 13.06.2014

Overwegende dat het inreisverbod (bijlage 13 sexies) verhindert dat de administratie een aanvraag tot verblijf in aanmerking neemt, zolang dit inreisverbod niet opgeschort of opgeheven werd (cfr. R.v.V. nr. 115.306 dd. 09.12.2013);

Overwegende dat de aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod moet ingediend worden in het buitenland (bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post) en dit volgens artikel 74/12, §4 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat u geen enkele aanvraag tot opheffing of opschorting van uw inreisverbod dd. 13.06.2014 heeft—aangevraagd.

Bijgevolg kon uw aanvraag-tot verblijf niet ingediend worden in het kader van de gezinshereniging. Tevens moeten de bijlage 19ter d.d 13.06.2014 en het attest van immatriculatie, afgeleverd door de gemeentelijke overheid ingetrokken worden.

U moet gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 sexies) genomen op 13.06.2014.”

1.7. Op 16 juni 2017 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart, in de hoedanigheid van vader van een Belgisch minderjarig kind.

1.8. Uit de informatie bezorgd aan de Raad blijkt dat de verzoeker op 28 december 2017 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 14 december 2022.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure voor de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.2. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoeker op 28 december 2017 een F-kaart ontving, geldig tot 14 december 2022 naar aanleiding van een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging, deze keer in de hoedanigheid van vader van een Belgisch minderjarig kind, ingediend op 16 juni 2017.

De vraag rijst dan ook of, in het licht van het hierboven gestelde, het aanvechten van de bestreden beslissingen verzoeker nog enig voordeel kan opleveren.

Het verkrijgen van de F-kaart kan immers worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.4. bedoelde aanvraag en van het beroep dat werd ingesteld tegen de in punten 1.6 bedoelde beslissing.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Ter terechtzitting vraagt de raadvrouw van verzoekende partij de Raad om vast te stellen dat het belang bij onderhavig beroep niet meer voorhanden is, gelet op het gegeven dat de verzoeker in het bezit werd gesteld van een F-kaart. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.

De Raad stelt vast dat de raadsvrouw van verzoeker aldus geen argumenten bijbrengt die erop zouden kunnen wijzen dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog een concreet voordeel kan opleveren en niet aantoont dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

3.3. De Raad stelt derhalve vast dat de verzoeker geen blijk meer geeft van het rechtens vereiste belang voor de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES